

**Dissertatio inauguralis de regionis calidae in morbis inducendis effectibus
... / Eruditorum examini subjicit Josephus Avellino Barboza.**

Contributors

Barboza, Jose Avellino.
University of Edinburgh.

Publication/Creation

Edinburgi : Excudebant Adamus Neill et socii, 1799.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/jhaprvzw>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISSERTATIO INAUGURALIS

DE

REGIONIS CALIDÆ IN MORBIS

INDUCENDIS EFFECTIBUS.

DISSEMINATION
OF
REGIONS CALLED
IN MORRIS INDUSTRY

DISSEMINATION
OF
REGIONS CALLED
IN MORRIS
INDUSTRY
CALLED
DISSEMINATION
OF
REGIONS CALLED
IN MORRIS
INDUSTRY
CALLED

DISSEMINATION
OF
REGIONS CALLED
IN MORRIS
INDUSTRY
CALLED
DISSEMINATION
OF
REGIONS CALLED
IN MORRIS
INDUSTRY
CALLED

3

DISSERTATIO
INAUGURALIS
DE
REGIONIS CALIDÆ
IN MORBIS INDUCENDIS
EFFECTIBUS;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, SS.T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu, et

Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO

GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

JOSEPHUS AVELLINO BARBOZA,

AMERICANUS BRASILIENSIS,

SOCIET. REG. MED. EDIN. SOC.:

Ad diem 24. Junii, horâ locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCIJ.

M DCC XCIX.

Ea videtur esse Naturæ benigna fertilitas, ut singulas terræ partes iis præprimis rebus exornet, quæ ad tuendam incolarum valetudinem atque vitam maximè sint necessariæ, et ut contra domesticos morbos domestica etiam præbeat remedia.

SCHREGERUS.

MAGNANIMO ET OPTIMO VIRO,

PRÆSTANTISSIMO DOMINO,

FRANCISCO AUGUSTINO GOMEZ;

OB INSIGNEM, QUA FULGET, SAPIENTIAM;

OB EXIMIAS, QUIBUS ORNATUR, ANIMI VIRTUTES;

OB MAXIMA ERGA ME BENEFICIA;

MEMORI GRATOQUE ANIMO,

D. O. &

JOSEPHUS AVELLINO BARBOZA.

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

DISSERTATIO INAUGURALIS

DE

REGIONIS CALIDÆ IN MORBIS

INDUCENDIS EFFECTIBUS.

ORBIS terrarum incola a Natura destina-
tus homo sub ardenti non minùs Zona,
ac sub gelidissimo Septentrione, sanitatem æ-
quabilem diutissimè conservat. “He reigns,”
inquit FERGUSON, “with the lion and the ti-
ger, under the Equatorial heats of the sun, or
he associates with the bear and the rein-deer,
beyond the polar Circles.” Non ubique ta-

A

men

men eâdem corporis firmitate gaudet: in aliis incola, in aliis hospes regionibus. Minus ægrotant alio sub cœlo homines, sub alio ægritudinibus obruuntur. Quædam in lucem edito amicam ferunt opem climata, alia vix nascentem extinguunt. In quibusdam Scotiæ locis, ait SMITH, id non rarò contingit, ut matres viginti enixæ partus vix duos in vita manentes filios habeant. “The tender plant is produced; but in so cold a soil, and so severe a climate, soon withers and dies. It is not uncommon, I have been frequently told, in the Highlands of Scotland, for a mother who has born twenty children not to have two alive*.”

Si verò quod SMITH de Scotiæ algoris feveritate cum cœli Brasiliensis præstantia a PISONI eleganter descripta comparetur, hanc saluberrimam hominisque naturæ affinem regionem, illam autem humanæ naturæ infestam
homini

* SMITH'S *Wealth of Nations*, vol. i. p. 120.

homini nonnisi miserum præbere hospitium, in propatulo erit: "Neque enim solis ardore torretur hæc regio, neque squalore vel aquarum penuriâ, neque frigore extinguitur; sed rore perpetuo, imbribusque multis, ac fontibus irrigatur: unde et feracissimam esse, et multa illic tempestivè nasci, oportet. Perquàm maturè pubescunt incolæ, senescunt tardè: quò fit, quòd longe ultra centesimum ætatis annum, viridi senectâ, non Americani tantùm, sed et ipsi Europæi, fruantur, totumque adeò territorium MACROBIUM dici mereatur *." Unde Poëta:

Felices nimiùm populi queis prodiga tellus
Fundit opes ad vota suas; queis contigit æstas
Æmula veris, hyems sine frigore nubibus aër
Usquè carens, nulloque solum fœcundius imbre †.

Priusquàm

* PISO De Indiæ re Medica et Naturali.

† VANIER, Præd. Rust. p. 117.

Priusquàm vero, quæ sit calidioris climatis in morbis producendis potestas, explicare adgrediar, monere fas sit, rem, prout finunt Dissertationis limites, summis tantùm labiis degustandam, non penitùs exhauriendam. Neque, quamquam triennium jam in Medicinæ studio consumpserim, me rei absolvendæ impari esse fateri erubescam. Sed urgent Academiae leges, ut aliquid pro examine subeundo conscriptum afferatur: si aliquid ergo, quod in patriæ utilitatem referri possit, arripendum. Unicuique enim ante oculos patriæ bonum obversetur necesse est, medicis præcipuè, qui publicam civium salutem curare profitentur. “ In remediis præscribendis, inquit BAGLIVIVS, semper ante oculos habetui climatis naturam, tuorumque popularium temperiem; neque quidquam præscribas nisi prædicta calleas.”

Putabat cel. BOERHAAVIUS * hominem in temperie, quæ nonaginta scalæ FAHRENHEITIANÆ gradus excederet, vivere non posse.

Experimenta

* Elem. Chem. t. i. p. 103.

Experimenta verò à D. D. Du HAMEL et TELLET in Gallia, FORDYCE et BLAGDEN in Anglia perfectà, hominem magnos caloris gradus ferendi potestate præditum esse probant. Regionum calidarum incolæ 120° * sine ullo detrimento non rarò exponuntur, dummodo liquorum leniter stimulantium usu, transpirationem liberam servant †. Hominem vivum frigus sicut et calorem ex suo quasi fundo eliciendi potestate à Natura donatum creditum est, sed id transpirationi deberi à cel. FRANKLIN, qui CULLENII ‡ de frigore à fluidorum evaporatione producto experimenta confirmavit, probatum fuit. Calor enim laxiorem reddit cutem, spiramenta recludit, totum

* Thermometrum FAHR. hîc et in aliis hujus Diss. locis intelligimus.

† FRANKLIN's Letters and Papers, p. 366.

‡ Essays and Observations, Physical and Literary, vol. ii.

tum corpus stimulat, intendit impetum et velocitatem sanguinis, molem expandit fluidorum, sicque perspirabilis quantitatem humoris ad postrema auget.

ALBINUS, HALLER atque HUNTER transpirationem tum insensibilem tum sensibilem ex aquea sanguinis parte per cutis poros exudare autumabant; sed opinionem hanc, nullâ analogiâ superstructam, periculisque in mortuis factis confirmatam, rejiciunt FORDYCE et CRUIKSHANKS, qui humorem perspirabilem ab arteriis extremis fecerni, inque corporis superficiem per organa huic rei inservientia et cum arteriarum extremitatibus connexa perducì, existimant. Adest in hoc processu non solum separatio, sed etiam nova combinatio, in qua caloris absorptionem fieri refrigerationemque induci probabile est. Hinc quò calidior est aër, eò copiosior transpiratio, et varia humoris perspirabilis quantitas à SANCTORIO in Italia, DE GORTERO in Batavia, BRYAN RO-

BINSON in Hibernia, et KEILIO in Britannia observata *.

Ut nimiae perspirabilis humoris evaporationi, quæ magnam induceret debilitatem, præverteretur, Natura regionum calidarum incolis unctiusculum tenacemque sudorem indidit, qui cutem frigidam madidamque constanter fervando, æquum perspirationem inter et evaporationem libramen teneret. Hinc Veterum inunctiones apud Orientales adhuc in usu. Europæorum autem sudor, ex pura ferè lympa constans, in vapores facile solvitur: major igitur quantitas fecernatur necesse est, quod debilitationem afferendo perquam injuriosum esse potest. Prætereà subita

* Materiæ perspirabilis quantitatem æstimare tentârunt multi, sed cùm oxygenii, quod per pulmones inspiratione absorbetur, nulla habita ratio fuit, eorum experimenta nullam sibi vindicant fidem. CRUIKSHANKS tamen cùm huic rei animum adtenderet, ejus pericula accuratiora videntur, qui intra diem se plus quàm libras septem transpiratione perdidisse, cùm nulla exercitatione uteretur, in temperie 71°.

ta sudoris evaporatio easdem ferè in corpore mutationes, quas aëris vicissitudo producit. Cùm ex vaforum cutaneorum inflammatione perspirabilis humor nimis redditur glutinosus, lepram induci posse opinatur cel. DARWIN *. Ægrum leprâ laborantem se vidisse asserit vir clarissimus GREGORY, qui, veniente æstate, sanatus est cùm liberâ perspiratione fruere-
tur †.

Perspirabilem humorem in regionibus calidis acriorem esse, id est, materiâ salinâ magis abundantem contendit HILLARY; MOSELEY verò hunc aceti spiritui affiniorem esse, omnesque in habilibus non biliosis secretiones acidâ acritudine imbutas esse, testatur ‡.

Observatum à CELSO jamdudum est, eas five calidas, five frigidas salubriores regiones esse, in quibus tempestatum æquabilitas existit.

Nihil

* ZOONOMIA, vol. ii. p. 273.

† Audi Prælectiones Clinicas.

‡ HILLARY Introd. p. 6. MOSELEY, Tropical Diseases, p. 92.

Nihil humano corpori exitiosius, quàm cœlum mutabile, præcipuè si id subito variet, sicut in Magna Britannia ubi intra unius diei spatium major in aëris temperie discrepantia adest, quàm sub tropicis per integrum anni decursum contingit *. “ Tempestatum anni mutationes potissimùm pariunt morbos, et in ipsis anni tempestatibus magnæ mutationes aut frigoris aut caloris †.” Hujusmodi vicissitudines irritabilitatem insigniter augment, æquum inter diversas corporis secretiones et excretiones libramen destruunt, functionumque rationem ordinemque disturbant. In æstate vero et in regionibus fervidis, ubi minimas aëris temperies mutationes patitur, æstus corpus ad frigus vel levissimum sentiens adeo reddit, et irritabile, ut a levissimis causis, veluti caloris aëris mutationibus, violenter turbetur.

B

betur.

* MOSELEY in Tropici Regionibus differentiam non esse plusquam 16 gradus F. scalæ.

† HIP. Aph. 1. sect. 3.

betur. Irritabilitas æstu ità augetur, ut in Carolina Meridiana, testante CHALMERO, in æstate vesicatoria longè faciliùs, quàm in hyeme, strangurias dolorificas excitent *. “Eam esse in India occidentali,” inquit HUNTER, “glandularum, quæ salivam fecernunt, irritabilitatem, ut ptyalismus sæpissimè ex minima mercurii dose excitetur †.” Levissimæ aliquandò causæ magnas excitare turbas valent, si præviâ aliquâ ratione corporis irritabilitas exacerbata fuerat.

Hinc fordium in prima regione colluvies convulsiones in pueris sæpissimè inducit, quæ in adultis nonnisi levem cephalæam, nauseam aut diarrhœam produxisset. Hujusmodi mobilitas per minutissimas corporis fibras diffusa febres ardentes inducit: si verò pars aliqua præ cæteris afficitur, tunc phrenitis, catarrhus, cholera, hepatitis, dysenteria, &c. pro partis affectæ

* Account of the Weather, and Diseases of South Carolina, vol. i. p. 174.

† Diseases of Jamaica, p. 280.

affectæ natura, nascuntur. Exoritur plerumque cholera sine prodromis, sub finem æstatis vel initium autumnus. “In Philadelphia,” inquit RUSH, “medio Junio, ejusque frequentia pariter ac vehementia solis fervori respondet. Ventriculo tanta est irritabilitas, ut potulenta etiam blanda illi noceant. Conferunt sedativa, potus mucilaginosi, enemata, cataplasmata, femicupia, opiata.”

Quæcunque igitur causæ irritabilitatem ab æstu exaltatam subito deprimunt exitiosos in homine effectus edant necesse est. Hinc infalubres anni tempestates, in quibus imbres æstuantem excipiunt solem: hinc morborum in terris calidis cohors, in quibus magna adest debilitas, quique ab auctoribus *putridi* vocari solent. Præter virium prostrationem adfunt inquietudines, deliria, vomitus, diarrhœæ, sudores profusi, exanthemata per cutem sparsa, &c. Febres, quæ tempus pluviosum in BENGALA antecedunt, raro, asserente

rente CLARK, lethales evadunt ; ingruente vero humiditate, exitiosæ maximè fiunt*. “Regio maritima Senegaliæ in Guinea,” inquit LIND, “per plures menses, sicca tempestate durante, nulli terrarum loco salubritate ac amœnitate secunda est, sed simul atque pluviosa tempora adventant admodum infalubris fit†.” Plurimæ hinc contumeliæ in aëris humiditatem ab scriptoribus nullâ prægressi æstûs habitâ ratione, conjectæ, quatenus asthma, phthises, hydropes, putredinem humorum, et centena alia mala parturiat.

Exaltatæ per calorem vi nerveæ, et a frigore subito depressæ aut mutatæ, adscribendusne tetanus est? Senescente fervido die, et nocte frigidulâ humidâque adventante, suboriuntur plerumque tetani sub tropicis regionibus. Mahometanum quendam, qui ex venere in frigidarium properaverat, vehementissimis

* CLARK on Long Voyages, p. 116.

† On Hot Climates, p. 53. HIPPOCR. Epid. 1. 2. et 3.

tissimis omnium muscutorum spasmis correptum esse, a GIRDLESTONE accipimus. Simili fortassè ratione animi pathemata hunc morbum inducere videntur. Narrat MEASE, ætate anni 1787, fœminam viri adventu subito expergefactam, tetano correptam fuisse*. In certa abripimur hypothesium voragine quodocunque abstrusas morborum causas perquirere tentamus. Caloris in nervorum systema imperium non minùs certum, quàm explicatu difficile, phænomenon sistit.

Ab eminente fibrarum medullarium cerebri sensibilitate, cùm æstuantis solis radiis exuritur homo, numquid oriri potest phrenitis? “Milites fomno aut ebrietate capti,” inquit PRINGLE, “frequentius huic morbo obnoxii evaserunt†.” Ægris phrenitide laborantibus, quos CHALMERUS viderat, cutis sicca arida-

* MEASE on Hydrophobia.

† Diseases of the Army, p. 133.

que erat. Intensissimus, in superiori præcipuè corporis parte aderat calor, arteriæ adeò fortiter pulsabant, ut earum in temporibus pulsus mallei ictibus ægri compararent*. Hæc maximum arguunt exaltatæ irritabilitatis gradum, magnamque in cerebro sanguinis accumulationem. Curationis igitur cardo hîc vertitur, ut nervorum irritatio assopiat. Hinc venæsectio, potus diureticus et diaphoreticus, laxantia, et balnea frigida, commendantur. Ægrum phrenitide laborantem, se novissè asserit cl. REIL, qui noctu ex lecto profiliens, et per avia discurrens in puteum incidit, cujus aquæ collo tenuis immergebatur. Manè, febre, delirio, omnique morbo penitus liberatus, ex puteo extractus est†.

Furiosa deliria phrenitidem simulantia, synochas regionum calidarum sæpissimè comitantur.

* Diseases of South Carolina, p. 105.

† REIL Memorab. Clinic. vol. 2. p. 200.

tantur. “Plerumque cum tanto furore,” inquit BONTIUS, “hîc mortales invadunt, ut tanquam attonnitos de ratione mentis statim dejiciant, et sæpè intra paucissimos dies, imò aliquandò horas, cum phrenitide ac continuo delirio ægros e vita rapiant. Adfunt perpetuæ vigilæ, vomitus varii coloris, præcipuè viridis ac æruginosæ bilis: externa rigent: calor internus cum ingenti siti vitales ac naturales facultates depascitur*.” Vetat orgasmus sanguinis universalis medicamina evacuantia †. Omnes amovendi sunt stimuli, sicca humectanda, immò sedativa, sicut salia media imprimis nitrosa exhibenda. Acida etiam conferunt vegetabilia, acidum scilicet tartari, citri, aceti, potus aciduli, &c. quæ febris vim compefcant, ac cordis arteriarumque irritabilitatem imminuant.

Intento

* De Medicina Indorum.

† HIPPOCRATES de Purgantibus.

Intento per calorem sanguinis circuitu, in partibus aut primitus debilibus, aut ex morbis infirmis congestio fieri facillimè potest. Hinc hæmorrhagiæ, inflammationes topicæ, apoplexiæ, &c. A vero abfimile non est bonam apoplexiarum partem, quæ in terris solis ardore exustis contingunt, ex sanguinis in visceribus hypochondriacis stagnatione exoriri. “Oppilationes,” inquit PISO, “illæ hypochondriacæ non immeritò Indiarum pestes habentur, cum inter populares morbos, nulli tantâ vehementiâ dominantur, aut plures mortales e medio tollant *.” Id, ex insalubrium aquarum usu provenire putavit HIPPOCRATES †. Hujusmodi imi ventris indurationes communes cum brutis animantibus, ovibus præcipuè, testatur CLEGHORN, qui eas ex triplici causa, aquarum scilicet vitio, veneris

* Histor. Nat. et Med. lib. 2. c. 6.

† De Aëre, Aquis, et Locis, sub finem.

veneris abusu, transpirationisque excessu, progerminare autumat *. Nimia aut nimis frequens sanguinis detractio similiter nocere dicitur. Quæcunque igitur causæ viscera chylopoëtica aut debilia reddere, aut spasmo afficere, in iis quoque scirros inducere possunt. Relinquunt post se hæc oppilationes febres intermittentes malè curatæ: hinc præstantissimus in hisce febribus emeticorum usus, hæc enim non solum nociva ex ventriculo ejiciunt, sed etiam stimulando abdominaliaque viscera concutiendo profunt †.

Viscerum abdominalium obstructions, liberum per venam cavam sanguinis circuitum impediendo, hæmorrhoidum fluxus, quibus regionum calidarum incolæ tantoperè plectuntur, inducere possunt. Jecinoris obstruc-

G

tiones

* Diseases of Minorca, p. 76.

† Quarin. Method. medendi Febres, p. 125.

tiones iis originem præbere constat*. Salutare hunc fluxum putant quidam STALLIANÆ præcipuè doctrinæ sequaces. "However frequent and troublesome," ait CLEGHORN, "the piles may be in this climate, they ought to be considered rather as a benefit of nature and a remedy, than as a misfortune or a disease; more especially as they prevent pleurifies and peripneumonies, according to the doctrine of HIPPOCRATES."

Humores tenues qui in intestina fecerni debent, si ad cutem nimis copiosè derivantur, ut in calidis regionibus accidere videtur, tardam et ficcam alvum faciunt. Id eccoproctis removeatur oportet, ne morborum scaturigo deveniat. Alvi purgatio generalem corporis plenitudinem minuit, sanguinis cursum a capite divertendo, cephalæas et apoplexias in iis regionibus frequentes amovet; intestinorumque

* DARWIN Zoonomia, v. 2.

norumque motum restituendo, fordesque eliminando, febres putridas, oppilationes, &c. avertit. Hinc de calidarum regionum morbis scriptores, in variis morbis tractandis, alvum ciendi necessitatem, majorisque in hunc finem, quàm in frigidis plagis, quantitatis purgantium, veluti calomelanos, dosin præbendi, agnoscunt.

Vidi quàm plurimos typho graviori laborantes, clysteribus ex infuso capfici per anum injectis, in cymba CHARONTIS jam hærentes ad vitam revocatos. Afferit WRIGHT, post calomelas sine ullo in typho icterode effectu ministratum, capfici pilulas mirificè profuisse: “ We did not, however, despair; we gave capficum pills with the most marked success; and even where melæna, or the black vomit, had taken place, the capficum has snatched the patients from the most imminent danger *.”

Catarrhus,

* Annals of Medicine for the year 1797.

Catarrhus, pneumonia, rheumatismus acutus, aliique morbi inflammatorii rarissimi in tropicis plagis. Cùm enim ex aëris temperiei five ex calida in frigidam, five ex frigida in calidam mutatione præcipuè originem ducant, in iis quæ temperiei æquabilitate pol-
lent rari evadant necesse est. Adfunt hisce in morbis sæpissimè affectiones topicæ earum corporis partium, quæ magis expositæ fuère, *e. g.* membranæ narium fauciumque, in catarrho ; bronchiorum et pulmonum, in pneumonia ; extremitatumque in rheumatismo. Lenem in Jamaica morbum rubeolam testatur HUNTER. “ The disease appeared greatly mitigated by the warmth of the climate, which lessen the disposition to inflammation, particularly in the breast. Something analogous to this is to be observed in England ; the measles are milder in the warmer months, and are much less apt to affect the breast dangerously at such times, than in the winter or
spring.”

spring*.” Quaecumque igitur de insigni beneficio à sanguine liberè missò in calidis regionibus dicta fuerint, in eo cautus esse debet omnis medicus, qui morbos illic in asthenicam facillimè ruere diathesin novit, ubi corpora propter nimias secretiones maximè relaxata inveniuntur. Nihil in locis Septentrionalibus ad morbos acutos debellandos, et ad crisin in morbis quibuscunque inflammatoriis inducendam præstantius, quàm sanguinis è naribus stillicidium, hoc tamen propter summam quam afferret debilitatem in regionibus calidis optandum minimè est. Illud itaque BONTII memoriâ tenendum est: “ Sin autem quantitate nimiâ sanguis luxuriat, sine mora vena media pertundenda est, habitâ semper rectâ ratione virium, quâ in his regionibus propter aëris ambientis calorem, et evaporationem spirituum assiduam, homines, præsertim ægri, debilissimi fiunt. Hinc, ut obiter

hoc

* Diseases of Jamaica, p. 299.

hoc dicam, non facilè, nisi, in summa necessitate, ad venæsectionem descendo, quòd corpora nostra mollia, et à calore supradictò effœminata, istam evacuationem non facilè tolerant *."

Frequentiores in Brasilia pleuræ inflammationes, sed ne pleuritis pro hepatitide accipiat, vereor. Jecoris enim inflammatio symptomata exhibet ambigua, et sub pleuritidis specie non rarò latet. Apud GALENUM † ejusmodi exemplum legitur: "Siculus," inquit, "medicus hepatis inflammatione laborans, cùm punctiones ad costas nothas, tussimque et respirationis difficultatem advertisset, credidit se pleuritico tentari morbo, qui tamen circumspectis omnibus planum fecit, non pleuram, sed hepar esse affectum." Hujus generis exemplum narrat CLEGHORN ‡. Signa itaque

* Hist. Nat. et Med. lib. ii. c. 4.

† De Loc. Affect. lib. v. c. 7.

‡ On Diseases of Minorca, p. 250.

itaque diagnostica depromuntur ex eo, quòd in hepatitide hypochondrii dextri tensio et gravitatis cujusdam sensus adsit, ejusdemque lateris dolor, primùm quidem obscurus, brevi tamen molestior, jugulum versus lancinans in summo humeri sentitur. Tussis adest sicca, et ut ARETÆUS rectè monet: Tussiendi tantum cupiditas, vel si ea fortè expleatur, nihil humoris secum trahens *. Color faciei subfuscus, luridus et quasi plumbeus, nonnunquam autem ad flavedinem vergens: decubitus in latus sinistrum semper difficilis, et pressio hypochondrio dextro, dolor ad humerum etiam auctus, tensionem ejusdem lateris insignem et plerumque tumorem comitem habens, atque ingenti gravitatis sensu stipatus. Quæ omnia in pleuritide diversa sunt, dolor enim plerumque acutus in sinistro æquè ac in dextro latere accidit, et circa sextam, ut plurimùm, vel septimam

* De Causis et Signis Acutorum Morborum, lib. ii. cap. 7.

septimam costam veram sedem figens ad dorsum sæpè et sternum, sed nunquam ad jugulum et summum humeri lancinat: tussis vehemens, dolentissima, ab initio plerumque sicca, morbi verò progressu materiam crassam, viscidam, sæpè sanguine striatam rejicit: vultus nonnunquam ruber, oculi nonnihil inflammati: decubitus in latus affectum plerumque, sæpe autem in utrumque æquè molestus; pressolaterè, dolor minimè ingravescens; tensionem et ponderis sensum rarissimè præbens.

Humores in regionibus calidis ad putredinem maximè proclives quamplurimi continent auctores. Hinc opinioni originem dedisse videtur illud BOERHAAVII experimentum, quo canem in camera ad gradum 146° calefacta includendo, observatum fuit, intra horæ quadrantem salivam ingenti copiâ profudisse animal rubellam prorsus, foetentemque adeò, ut nemo præsentium illi ferendo esset. Sed eadem à D. BLAGDEN repetita pericula,

canem

canem in camera ad 236° exponendo, nulla eorum, quæ observârat BOERHAAVIUS, phænomena exhibuêre. Hinc, inquit ille, concludere fas est in inferiori cameræ parte adfuisse gas mephiticum, atmospherico aëre gravius, quod illos ediderat effectus.

Soluta sanguinis compages fallax putredinis signum. Percelebris vir HUNTER sanguinis coagulationem rem muscularis fibræ contractioni simillimam ab eaque pendere existimat. Hinc quæcumque solidi vivi irritabilitatem intendunt aut minuunt, sanguinem etiam magis vel minus coagulabilem faciunt, sic eorum, qui fulgure, electricitate, colaphis stomacho illatis, violentis animi affectibus, aut nimia fatigatione exhausti occumbunt, nec muscoli contrahuntur, nec sanguis coagulatur. Prætereà in iis, qui putridi vulgò putantur morbi, coagulatum sanguinem sæpissimè visum, nullumque putredinis signum exhibuisse com-

D

pertum

pertum est. "I have known," inquit FERRIAR, "a person in the second week of a confirmed typhus, when there was great prostration of strength, delirium and a very feeble pulse, discharge near a pint of pure blood by stool in the course of one night, with evident relief. The common theory, which supposes a dissolved state of the blood in what are called putrid disorders, could not have place in this instance, for none of the usual appearances of putrescency were present *."

Fatentur qui MASSILIENSEM pestem descripsere auctores, in omnibus, quæ dissecta fuere, cadaveribus sanguinem nihil insoliti ostendisse †. Idem de febre icterode et scorbuto asserunt LIND et ROUPPE.

Petechias in febribus magnum dissolutæ sanguinis compagis indicium crediderunt quamplurimi,

* FERRIAR's Medical Histories, vol. ii.

† Traité de la Peste, part i.

plurimi, ideóque epispastica vetant utpote quæ dissolutionem gangrænamque inducerent. Aliter putat vir clarissimus DARWIN, venarum extremitates torpore correptas vitalem laticem non eâ, quâ decet, celeritate transmittere, ideóque sanguinem in capillaribus stagnando ea rumpere, atque in telam cellulosam exudare *. Quod ad putredinem attinet, sic se exprimit idem: "Some writers have gone so far as to believe, that the blood itself in these fevers has smelt putrid, when drawn from the arm of the patient; but this seems not well founded; since a single particle of putrid matter taken into the blood can produce fever, how can we conceive that the whole mass could continue a minute in a putrid state without destroying life? Add to this, that putrid animal substances give up air, as in gangrenes; and that hence, if the blood was putrid, air should be given out,

which,

which, in the blood-veffels, is known to occasion immediate death *.”

Febres autem petechiales non effe adeò frequentes in regionibus calidis, ut vulgò creditur, testatur MOSELEY: “ I scarcely remember to have feen a fever accompanied with petechial, or purple spots, in the West Indies, where the circulation had not been forced with cordials and hot regimen; and it is very uncommon to find the parts livid, or gangrenous, where blisters have been applied, unless when the patient has not been properly evacuated in the beginning of his disease: or in some gross habit, where the solids and fluids were previously in a state of disease and corruption †.”

Bilem putridam, acrem, rancidam, multi accusant auctores; sed accurata cel. SAUN-

DERI

* Vol. i. p. 397.

† Pag. 94.

DERI experimenta, bilem ex omnibus animalium fluidis difficillimè tardissimèque putrescere, et contrà tali in substantiis animalibus corruptioni fortiter obstare, planè ostenderunt. Nos itaque bilis sicut et aliorum humorum in homine vivo putredine in dubium revocantes, quæ de ejus spissitudine, tenuitate, ranciditate, &c. loquuntur auctores, tanquam mutationes in primis viis accidentes spectamus.

Bilem febrium causam esse, antiquissima opinio, nunc penitus obsolet; in morbo enim arquato per totum diffusam corpus sine ullis pyrexiaë signis sæpissimè videmus: et cùm in febribus bilis abundat, ejus effectus non causa esse videtur. Nausea maritima vel fanifimos corripit homines ab omni materiaë peccantis suspicione immunes, vomitusque excitatus ingentem ex hepate bilis copiam emulget. Ipsa vomitoria fano homini propinata simili ratione bilem, ac quædam fialogoga fallivam, provocant. Ancipiti itaque consilio
emetica

emetica a medicis exhibentur, cùm bilem vomitoriorum ope evacuare student.

Variæ sunt, quæ de venæ portarum in præparanda bile functionibus, theoriæ efformatæ, quæ HUNTERI et SAUNDERI experimentis confirmatæ non sunt; hi namque nullam in sanguine diverforum venæ cavæ ramorum discrepantiam invenisse fatentur. Excidit Doctor SAUNDERS lien canis, qui paucas post septimanas, (cùm per totum hujus temporis spatium integrâ valetudine frueretur), in hepate et vesica fellis talem continere bilem inventus est, qualis ab eorum, quibus lien integrum erat, canum bile distingui non potuisset. Alii contrâ in animalibus, quibus lien excisum erat, pallidam bilem, phlogisto inopem, ejusque lymphaticam partem in grumos coactam invenerunt*. Testatur D. ABERNETHY se exemplum vidisse, in quo vena portarum

in

* SCHULZE, de Splene Canibus exciso, 4.

in cava, quin hepar adiret, directè terminabatur, et tamen vesica fellis perfectam continere bilem videbatur.

Experientiâ constat, in regionibus calidis uberiolem fieri bilis secretionem, variosque tam chronicos quàm acutos morbos, inter quos eminent cholera febrisque flava, majori *cholypoesi* stipari. Sanè, cùm reliqua omnia organa secretoria nonnunquam excessu secretionis laborare videamus, idem hoc vitium in hepate, viscerum maximo, contingere verisimile est. Quæ sint verò causæ, quæ hepatis secretionem augeant, decernere perquàm difficile est. Uberiorem bilis secretionem theoreticè consideratam ex duplici oriri causa probabile est: vel ab excessu carbonii hydrogenique in sanguine hospitantium, vel a minori oxygenii quantitate per pulmones cutisque poros recepta, quàm ut carbonio hydrogenioque ex sanguine abstrahendis par sit. Hinc, quæ carbonio hydrogenioque abundant, bi-

lem

lem augere reperta sunt ; multus scilicet cibus, carnes imprimis et pingua, oleosa, ova, legumina, potus fermentati, opium *. Hinc ratio reddi potest, cur Hispani Lusitanique in America Meridionali degentes multò minùs morbis biliosis plectantur, quàm Angli, qui victui animali spirituosisque liquoribus liberius indulgent.

Indigenarum diæta, eorum in victu temperantia, modicus rerum, quæ materiem ad exardescendum facilem continent, usus illos morbis biliosis minùs obnoxios reddunt.—
 “ The inhabitants,” inquit HILLARY, “ who live temperately, and are prudent in the use of the fix non naturals, if they have tolerably good constitutions, live to as great an age as the Europeans. Some have died here lately, who were above 100 years old ; but those who live *irregularly*, and are *too free in the use of vinous and other spiritous liquors*, generally
 hasten

* MURRAY App. Med. vol. iii. p. 231.

hasten their end more expeditiously, than they who live in the same manner in Europe.” Idcirco etiam mulieres in India occidentali fecundiori, quàm homines, sanitate fruuntur: “It is a circumstance universally remarked, that there is a great difference in the degrees of health enjoyed by the men and the women in the West Indies, I mean Europeans and their descendants. The life of a woman is at least twice as good as that of a man. This is owing to their keeping within doors, or going out only in the cool of the morning or evening; and to their using no violent exertions in the open air, &c. and by their *regularity* and *temperance**.”

Denique, quæcunque in corpore causæ adipis secretionem augent, uberiores etiam bilis secretionem inducunt; bilis enim partes componentes ab illis, quæ pinguedinem constitu-

E

unt,

* HUNTER on the Diseases of Jamaica.

unt, non multùm discrepant *. In statu enim corporis naturali, secretionem vel bilis vel pinguedinis auctâ, altera semper imminuitur. Hinc ea pinguedinis absorptio ab auctoribus observata, quam ferè semper profluvium bilis immodicum excipit †. “ Adiposi,” inquit REIL, “ nonnunquam in febre subito marcescunt, urinam pelle variegatâ notatam, et sudorem olidum, dimittunt.” Hinc obesi in calidis regionibus morbis biliosis non adeò obnoxii sunt; in adipem enim convertitur, quæ bilem efficeret, materies, ideóque hepatis scirro, aliisque morbis, qui potiùs ex bilis defectu, quàm ex uberiori *cholopoesi* progerminant, plectuntur ‡.

Possunt

* Vide FOURCROY, Expériences sur la Bile, et VANQUELIN sur la Foie de Ray: Annales de Chimie.

† VAN SWIETEN, HUXAM, CLEGHORN, &c.

‡ MORGAGNIUS, Epist. 35, 57, &c.

Possunt quidem hæ causæ bilis rudimenta præter naturam augere ; sed cùm ad bilem parandam hepatis labores desiderentur, aliæ sint causæ necesse est, quæ in hepar agere debeant. Calor fortassè jecur stimulando viscerumque abdominalium mobilitatem intendendo, ut major bilis quantitas fecernatur, efficere potest. Hæc tamen vixdum explorata sunt ; faxitque DEUS ut ea aliquandò innotescant, ut bona morborum pars, quibus regionum calidarum incolæ tantoperè affliguntur, avertatur.

F I N I S.

ERRATUM.

Pag. 29. lin. 6. *pro putredine lege putredinem*